

רשומות

הצעות חוק

ה כ נ ס ת

עמוד

172	הצעת חוק בתי המשפט (תיקון מס' 40) (תקופת צינון למינוי היועץ המשפטי לממשלה או פרקליט המדינה כשופטים בבית המשפט העליון). התשס"ד-2004
173	הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 82) (עבירה בשל השתייכות לקבוצה). התשס"ד-2004
174	הצעת חוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו (תיקון מס' 22) (הקמת תחנת שידור מרוץ לתודם אזור הזכויות). התשס"ד-2004
175	הצעת חוק ארוחה יומית לתלמיד. התשס"ד-2004
177	הצעת חוק לתיקון פקודת בריאות הציבור (מוזן) (מס' 4) (אזהרה על סכנת חנק במכירת פיצוחים). התשס"ד-2004
177	הצעת חוק זכויות החולה (תיקון מס' 2) (איסור הפליה מחמת נטיה מינית). התשס"ד-2004
178	הצעת חוק חופשה שנתית (תיקון מס' 8). התשס"ד-2004
180	הצעת חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות (תיקון מס' 2) (פטור מתשלום למופעי תרבות). התשס"ד-2004

מתפרסמות בזה הצעות חוק של חברי הכנסת מטעם ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת:

הצעת חוק בתי המשפט (תיקון מס' 40) (תקופת צינון למינוי היועץ המשפטי לממשלה או פרקליט המדינה כשופטים בבית המשפט העליון), התשס"ד-2004

הוספת סעיף 2א 1. בחוק בתי המשפט (נוסח משולב), התשמ"ד-1984, אחרי סעיף 2 יבוא:

גרסה א' -

2א. לא יתמנה כשופט בית המשפט העליון מי שכיהן כיועץ המשפטי לממשלה או כפרקליט המדינה אלא אם כן עברה תקופה של שנתיים מיום סיום כהונתם.

גרסה ב' - כמו גרסה א', אך במקום "תקופה של שנתיים" יבוא "תקופה של שנה".

ד ב ר י ה ס כ ר

אשר על כן, ועל מנת לשמור על האופי הבלתי תלוי של משרת היועץ המשפטי לממשלה ופרקליט המדינה, מוצע לקבוע כי מי שכיהן בתפקיד היועץ המשפטי לממשלה או פרקליט המדינה ידרש מעתה לתקופת צינון בין סיום תפקידו האמור ובין מינויו האפשרי כשופט בית המשפט העליון.

הועדה החליטה להציע שתי גרסאות לענין משך תקופת הצינון - שנה או שנתיים - וההכרעה בניהן תידון במהלך הכנת הצעת החוק לקריאה השנייה ולקריאה השלישית.

טיעונים עוקריים בעד קביעת תקופת צינון של שנה הם כי תקופה זו מקובלת בחקיקה הקובעת תקופות צינון בשירות הציבורי ודי בה על מנת להבטיח את מטרת הצעת החוק; ראה בענין זה חוק שירות הציבורי (הגבלות לאחר פרישה), התשכ"ט-1969, וכן סעיף 86 לחוק בנק ישראל, התשי"ד-1954. מנגד נטען כי אין דין מינוי לבית המשפט העליון כדון מינוי למשרות אחרות, אף אם במירות, בשירות הציבורי, הן בשל מעמדו ויחודו של בית המשפט העליון והן בשל כך ששופטים מכהנים בתפקידם עד גיל פרישה; כן נטען כי תקופת צינון של שנה אחת אין די בה כדי למנוע את החשש מקידום מועמדותם של המכהנים במשרת היועץ המשפטי לממשלה או פרקליט המדינה לכהונה בבית המשפט העליון, עוד בשלהי תקופת כהונתם.

הצעת חוק בתי המשפט (תיקון מס' 40) (תקופת צינון למינוי היועץ המשפטי לממשלה או פרקליט המדינה כשופטים בבית המשפט העליון), התשס"ד-2004 המתפרסמת בזה, באה לקבוע תקופת צינון בין סיום כהונתם של היועץ המשפטי לממשלה או פרקליט המדינה בתפקידם, ובין מינוים האפשרי כשופטים בבית המשפט העליון.

בהתאם למצב החוקי היום, אין מגבלה כי מי שמכהן כיועץ המשפטי לממשלה או כפרקליט המדינה, ימונה לשופט בית המשפט העליון מיד עם סיום כהונתו בתפקיד האמור. מצב זה, הביא לביקורת ציבורית נוכח ריבוי המקרים שבהם מועמדותם של נושאי התפקידים האמורים לכהונה כשופטים בבית המשפט העליון נדונה עוד בזמן כהונתם בתפקידם, ומינימים קיבל תוקף מיד או סמוך לסיום תפקידם. בכך, טמון חשש כפול - האחד, שמא ליועץ המשפטי לממשלה ולפרקליט המדינה תהא נגיעה בענין פלוני הן במסגרת תפקידם האמור והן במסגרת כהונתם כשופטים בבית המשפט העליון. השני, החשש שמא החלטות היועץ המשפטי לממשלה או פרקליט המדינה יושפעו, בשעת קבלתן, מהלך הרוח הקיים בבית המשפט העליון. אין ספק כי יש בכך כדי ליצור חשש לניגוד ענינים פסול אשר עלול לפגוע באמון הציבור וכדי להעלות ספק, אף בדיועבד, בכשרות ההחלטות שקיבלו בעלי התפקידים האמורים בטרם סיימו את תפקידם.

חברי הכנסת: איתן כבל, אבשלום וילן, יצחק וקנין, דני תומ, אליעזר כהן, מיכאל איתן, אוריית נוקדי

* הצעת חוק מס' 17/06: 793/05; 1283/05; 1556/05: הועברו לוועדה ביום כ"א באייר התשס"ד (12 במאי 2004).
ס"ח התשמ"ד, עמ' 198; התשס"ד, עמ' 329.

הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 82) (עבירה בשל השתייכות לקבוצה), התשס"ד-2004*

דו"ספת סעיף
א382

1. בחוק העונשין, התשל"ז-1977, אחרי סעיף 382 יבוא:

סימן ט: עבירות בשל השתייכות לקבוצה

- (א) העובר עבירה כנגד אדם בשל השתייכותו לקבוצה, דינו – כפל העונש הקבוע לאותה עבירה או מאסר עשר שנים, הכל לפי העונש הקל לסיבה מחמירה יותר.
- (ב) בסעיף זה, "עבירה" – עבירה לפי סעיפים 191, 192 ו-194 (ב) בסימן ט' בפרק ח', עבירה נגד הגוף או הזירות ועבירה של איומים, הכל למעט עבירה שהעונש הקבוע לה הוא מאסר עשר שנים ומעלה.

ד ב ר י ה ס ב ר

ולא לקבוצות מוגדרות וזאת מתוך השקפה שהחומרה היא בכך שהעבירה מבוצעת נגד אדם בשל השתייכותו לקבוצה, וסוג הקבוצה שאליה הוא משתייך אינו מעלה ואינו מוריד.

במהלך הכנת הצעת החוק לקריאה השנייה ולקריאה השלישית תבחן הועדה האם לצמצם את ההוראה המוצעת ולקבוע כי הנסיבה המחמירה תחול לגבי מעשים שנעשו בשל השתייכות לקבוצות מוגדרות בלבד כגון קבוצה דתית, מין או נטיה מינית; הכוונה לקבוצות אשר נחשבות ראיות להגנה מיוחדת, ואשר קיים לגבי חבריהן, ויתר מאשר לגבי חברי קבוצות אחרות, חשש לעיוות, להשפלה, לפגיעה או לאלימות. טעונים מרכזיים בעד הגבלה מעין זו הם כי המשפט הפלילי צריך להיות ברור וחד משמעי ולטפל בתופעות קיימות.

כן תבחן הועדה לגבי אילו עבירות תחול הנסיבה המחמירה. זאת, לאור ההיקף הרחב של העבירות שלגביהן חלה נסיבה מחמירה של ביצוע ממניע גזעני לפי סעיף 144 ו-147 לחוק העונשין, אשר כולל גם עבירות סחיטה, עבירות של פגיעה ברכוש ועבירות נוספות של בריונות, מטרדים ותקלות לציבור; כנגד הרחבת היקף העבירות ניתן לטעון כי הסעיף האמור עוסק בתופעת הגזענות שהיא תופעה נפוצה יותר מזו שבה עוסקת הצעת חוק זו, ואשר החברה מייחסת לה חומרה רבה בשל הסכנה המוכחת הגלומה בה, זאת ועוד, סעיף זה קובע נסיבה מחמירה בעבירות הפוגעות באדם בשל השתייכותו לקבוצות מוגדרות (גזע, לאום וצבע) בשונה מהצעה זו, ככל שהגדרת הקבוצה תיותר רחבה, תהיה הצדקה לצמצם את היקף העבירות שעליהן תחול הנסיבה המחמירה.

הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 82) (עבירה בשל השתייכות לקבוצה), התשס"ד-2004, המתפרסמת בזה, באה לקבוע כי ביצוע עבירה כנגד אדם בשל השתייכותו לקבוצה יהווה נסיבה מחמירה אשר בהתקיימה יוכפל העונש המרכזי הקבוע לאותה עבירה; הנסיבה המחמירה תחול רק על עבירות המכוונות לפגיע בגוף או בחירות שצונשן עד עשר שנות מאסר, ולא על עבירות רכוש.

כפל ענישה קבוע היום בסעיף 144 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, לגבי ביצוע עבירה מתוך מניע של גזענות, כלומר בשל השתייכות לגזע, לצבע או למוצא לאומי-אתני בלבד. קשה להצדיק הבחנה כחומרה בין מעשה עבירה שנעשה כנגד אדם בשל השתייכות לגזע, לצבע או למוצא לאומי-אתני לבין מעשה עבירה שנעשה כנגד אדם בשל השתייכות או נטיה מינית, השתייכות דתית או השתייכות לציבור מסוים אחר, פגיעה באדם בשל השתייכות לציבור מסוים פוגעת באדם מעבר לפגיעה הגלומה במעשה עצמו. היא פוגעת בזוהרתו של אדם ובכבודו כאדם, וכן בקבוצת האוכלוסיה שאליה הוא משתייך ובתחושת הבטחון של כלל חבריה בחברה.

קביעת נסיבה מחמירה כאמור מקובלת במספר רב של מדינות בעולם ובהן איסלנד, אירלנד, הנמק, הולנד, נורבגיה, ספרד, קנדה, מרבית מדינות ארצות הברית וניו זילנד, אך כמעט תמיד הנסיבה המחמירה חלה על ביצוע עבירה כנגד חברי קבוצות מוגדרות, כגון קבוצה דתית, קבוצה עם השתייכות מינית או נטיה מינית מסוימת וכדומה, ולא על ביצוע עבירה בשל השתייכות לקבוצה כלשהי ללא כל התייחסות למאפייני הקבוצה. לעומת זאת, בהצעת החוק המוצעת ההתייחסות היא לקבוצה כלשהי

חברי הכנסת: דליה איציק, זהבה גלאון, גילה גמליאל, רוגי ברחוק, רשף חן, אתי לבני

* הצעת חוק מס' פ/171: הועברה לוועדה ביום כ"ז בשבט התשס"ד (18 בפברואר 2004).
ס"ח התשל"ז, עמ' 226; התשס"ד, עמ' 452; ה"ח הכנסת התשס"ד, עמ' 159.

מתפרסמת בזה הצעת חוק של חבר הכנסת מטעם ועדת הכלכלה של הכנסת:

הצעת חוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו (תיקון מס' 22) (הקמת תחנת שידור מחוץ לתחום אזור הזכיון), התשס"ד-2004*

תיקון סעיף 74 .1 בחוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו, התש"ן-1990, האמור בסעיף 74 וזיה סעיף קטן "(א)" ואחריו יבוא:

"(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), נדרשה, בשל גורמים שאינם בשליטתו של בעל הזכיון, לרבות גורמים טכנולוגיים, הקמתה של תחנת שידור (בסעיף זה - התחנה) מחוץ לתחום האזור שנקבע לשידוריו של בעל זכיון, רשאית המועצה, באישור השר, ובהתחשב, בין היתר, בתנאי התפשטות הגלים, לאשר הקמתה של תחנה כאמור, ובלבד שהתקיימו כל אלה:

- (1) ניתנה לבעל הזכיון לשידוריו שבאזור זכיונו מוצע להקים את התחנה (בסעיף זה - בעל הזכיון האחר) הזדמנות להשמיע את טענותיו;
- (2) המועצה נוכחה כי אין בהקמת התחנה כדי לפגוע בקליטת שידוריו של בעל הזכיון האחר;
- (3) מטרתה של התחנה היא לשרת את אזור הזכיון של בעל הזכיון בלבד;
- (4) מיקומה של התחנה אינו עולה על 5 קילומטרים מקצה גבול תחום אזור הזכיון האמור בפסקה (3).

ד ב ר י ה ס ב ר

הצעת חוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו (תיקון מס' 22) (הקמת תחנת שידור מחוץ לתחום אזור הזכיון), התשס"ד-2004, המתפרסמת בזה, באה לאפשר שימוש באתרים הנמצאים בסמוך לאזור הזכיון ועד ל-5 ק"מ מאזור הזכיון, במקרים שבהם הקמת אתר כאמור תסייע בפתרון מצוקת קליטה או מגבלות טכנולוגיות נוספות, אשר לא כולן ניתנות לפתרון מספק בתוך אזור הזכיון.

מוצע כי המועצה, באישור השר ובהתחשב בין היתר בתנאי התפשטות הגלים תהיה רשאית לאשר לבעל זכיון להקים תחנת שידור מחוץ לתחום האזור הנקבע לשידוריו בזכיונו ובלבד שהתקיימו ארבעת התנאים הקבועים בפסקאות (1) עד (4) של סעיף 1 המוצע.

הנוסח המוצע מאזן בין העקרון שעל פיו אין לחרוג מאזור הזכיון, לבין הצורך ליתן פתרון למצוקות אוביקטיביות, שאינן ניתנות לפתרון במסגרת האזור.

סעיף 74 לחוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו, התש"ן-1990, קובע לאמור:

קיום השידורים באזור

74. בעל זכיון לשידור רדיו יפעיל את תחנת השידור ויקיים את שידוריו הרדיו וכל פעילות אחרת הכרוכה בכך, באתר שיהיה ממוקם בתוך תחום האזור שנקבע לשידוריו.

בהתאם לסעיף האמור, על בעל הזכיון לשידור רדיו להתקין את תחנת השידור שלו דהיינו, התורן, האנטנה והמשדר, באתר שיהיה ממוקם בתוך תחום האזור שנקבע לשידוריו. מסתבר כי לא תמיד ניתן להגיע לתוצאה האופטימלית בתוך תחום אזור הזכיון, בשל מגבלות טופוגרפיות או אחרות, ולעתים דווקא בסמוך לאזור הזכיון מצויים אתרים שיכולים לפתור מצוקת טכנולוגיות שונות.

חברי הכנסת איב קרא

* הצעת חוק מס' 1057: הועברה לוועדה ביום י"ח בתמוז התשס"ד (7 ביולי 2004). ס"ח התש"ן, עמ' 59; התשס"ד, עמ' 71.

מתפרסמת בזה הצעת חוק של חברת הכנסת מטעם הועדה המשותפת לוועדת הכספים ולועדת החינוך התרבות והספורט של הכנסת:

הצעת חוק ארוחה יומית לתלמיד, התשס"ד-2004*

1. בחוק זה:
הגדרות:
 - "מוסד חינוך" – מוסד חינוך כהגדרתו בחוק לימוד חובה, התשי"ט-1949;
 - "מנה עיקרית" – מנת אוכל אשר עיקרה הוא חלבונים מן החי;
 - "מנה עיקרית חלופית" – מנת אוכל אשר עיקרה הוא חלבונים מן הצומח;
 - "מנת פחמימות" – מנת אוכל אשר עיקרה הוא פחמימות;
 - "מנת ירק" – מנת אוכל אשר עיקרה הוא ירק, מבושל או חי;
 - "מנת לחם" – שתי פרוסות לחם אחיד;
 - "תלמיד" – כהגדרתו בחוק זכויות התלמיד, התשס"א-2000;
 - "השר" – שר החינוך התרבות והספורט.
2. מטרתו של חוק זה לדאוג להזנה נאותה ומאוזנת של תלמידים במסגרת מערכת החינוך ולמנוע נזקים בשל תזונה לקויה עקב מצוקה כלכלית.
3. (א) השר ימנה ועדה בת שלושה חברים, וביניהם תוונאי ורופא משפחה.
(ב) הועדה תקבע תפריט לארוחה יומית לתלמיד; התפריט יכלול מנה עיקרית, מנת פחמימות, מנת ירק ומנת לחם, והכל בהתאם לצרכי התלמידים, ובהתחשב בגיל התלמיד הזכאי להזנה על פי חוק זה.
4. (א) חוק זה יוחל בהדרגה, בישובים או בשכונות, כפי שיקבע השר, בצו באישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, תוך מתן עדיפות לישובים או לשכונות אשר לדעת השר יש לסייע בהם להזנה של התלמידים במערכת החינוך.
(ב) בישובים או בשכונות שייקבעו כאמור בסעיף קטן (א) יחול חוק זה על כל מוסדות החינוך שבתחומם.

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיפים 4 ו-7 מוצע כי הוראות חוק זה יחולו לגבי ישובים ושכונות שהשר, באישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות יקבע בצו, תוך מתן עדיפות לישובים ולשכונות שבשל קשיים כלכליים של תושביהם נדרש לגביהם סיוע לשם הזנת התלמידים במערכת החינוך. כמו כן, מוצע בסעיף 7 ששר החינוך התרבות והספורט יהיה ממונה על ביצוע חוק זה ורשאי יהיה להתקין תקנות לשם ביצועו. במהלך הכנת הצעת החוק לקריאה השנייה ולקריאה השלישית תקבע הועדה את מועד תחילתו של החוק ושל הצו הראשון שיקבע השר.

מטרתה של הצעת חוק ארוחה יומית לתלמיד, התשס"ד-2004 המתפרסמת בזה, לדאוג לתזונה נאותה לתלמידים במערכת החינוך, תזונה נאותה לתלמידים במערכת החינוך היא צורך בסיסי של התלמידים, אך לעתים בשל מצוקה כלכלית אין בידי הוריהם לספק לילדיהם שבמערכת החינוך ארוחה הולמת.

סעיף 3 מוצע שהתפריט לארוחה יומית לתלמיד ייקבע על ידי ועדה שימנה שר החינוך, התרבות והספורט (להלן – השר) התפריט שייקבע לפי צרכי התלמידים יכלול מנה עיקרית של חלבונים מן החי, מנת פחמימות, מנת ירק ומנת לחם.

* הצעת חוק מס' 1937/פ: הועברה לוועדה ביום כ"ד באדר התשס"ד (17 במרס 2004).
1 ס"ח התשי"ט, עמ' 287.
2 ס"ח התשס"א, עמ' 42.

- קרן להזנה
במוסדות חינוך
5. (א) מוקמת כזה קרן להזנה במוסדות חינוך (בחוק זה – הקרן).
(ב) הקרן תפעל לריכוז המשאבים הכספיים כאמור בסעיף קטן (ג) לשם ביצוע ההזנה במוסדות חינוך כאמור בחוק זה, ולחלוקתם בהתאם להוראות הצו שקבע השר כאמור בסעיף 4.
- (ג) אוצר המדינה יעמיד לרשות הקרן סכומים מתקציב המדינה לצורך ביצוע תפקידיה, ובנוסף תהא הקרן רשאית לקבל כספים והקצבות מכל אדם לקיומם מטרתיה ופעולותיה; כל הכספים שתקבל הקרן ייועדו למטרותיה ולתפקידיה בלבד.
- הנהלת הקרן
6. (א) הנהלת הקרן תהיה בת חמישה חברים שימנה השר לתקופה של שלוש שנים בכל פעם, והם:
- (1) שני נציגי ציבור;
 - (2) נציג ראש הממשלה;
 - (3) נציג משרד האוצר;
 - (4) נציג משרד הרווחה.
- (ב) השר ימנה את אחד מחברי ההנהלה שמונו לפי סעיף קטן (א) ליושב ראש ההנהלה.
- (ג) חבר בהנהלת הקרן לא ימונה או יחדל לכהן לפני תום תקופת כהונה באחד מאלה:
- (1) נתקיים בו סייג מן הסייגים המפורטים בסעיף 17(א) או (ב) לחוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-1975;
 - (2) נבצר ממנו דרך קבע למלא את תפקידו, והשר, לאחר החייעצות עם יושב ראש הנהלת הקרן, העבירו מכהונתו בהודעה בכתב;
 - (3) ראה השר שיושב ראש ההנהלה אינו ממלא את תפקידו כראוי רשאי הוא בהחלטה מנומקת, להעבירו מתפקידו לאחר שנתן לי הזדמנות נאותה להשמיע טענותיו;
 - (4) התפטר במסירת כתב התפטרות לשר.
- (ד) סמכויותיה של הנהלת הקרן ותוקף החלטותיה לא ייפגעו רק בשל כך שנתפנה מקומו של חבר בה או מחמת ליקוי במינויו או בהמשך כהונתו.
- ביצוע ותקנות
7. השר ממונה על חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו.

ד ב ר י ה ס ב ר

להערכת המציעה. עלות הצעת החוק בין 600 ל-700 מיליון שקלים חדשים; להערכת משרד האוצר, מאתר שהיקף תחולתה של הצעת החוק קשור בהוראות השר לענין הישובים והשכונות שהחוק יחול לגביהם כאמור בסעיף 4 להצעת החוק, לא ניתן לקבוע אופן מדויק לעלות התקציבית של הצעת החוק בשלב זה עם זאת, להערכת משרד האוצר, מימוש הצעת החוק לגבי 100 אלף תלמידים עלותו היא 2 מיליון שקלים חדשים לשנה.

סעיפים 5 ו-6 לשם מימון ההזנה במוסדות חינוך, מוצע שתוקם קרן שבנוסף לכספים שיועמדו לרשותה מתקציב המדינה, היא תהיה רשאית לקבל כספים ותרומות מכל אדם לשם קידום תפקידיה. הקרן תפעל לריכוז המשאבים הכספיים כאמור ולחלוקתם בהתאם לישובים ולשכונות שיקבע השר בצו.

חברת הכנסת ריחמה אברהם

³ ס"ח התשל"ה, עמ' 132.

מתפרסמות בזה הצעות חוק של חברי הכנסת מטעם ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת:

הצעת חוק לתיקון פקודת בריאות הציבור (מזון) (מס' 4) (אזהרה על סכנת חנק במכירת פיצוחים), התשס"ד-2004*

1. בפקודת בריאות הציבור (מזון) [נוסח חדש], התשמ"ג-1983, אחרי סעיף 3 יבוא:

הספת סעיף 3א

3א. השר יקבע הוראות בדבר חובת סימון אזהרה על גבי אריזות של פיצוחים ונקניקיות לפיה יש באכילתם על ידי ילדים מתחת לגיל 5 סכנת חנק, וכן בדבר סימון אזהרה כאמור כשלט במקום ממכר, שלא באריזה של המוצרים האמורים. בסעיף זה, "פיצוחים" – בוטנים, שקדים, גרעיני חמניות, גרעיני אבטיח, גרעיני דלעת ואגוזים למיניהם עם קליפה ובלי קליפה וכן סוגים נוספים שקבע השר בצו.

"תקנות בדבר אזהרה על סכנת חנק"

ד ב ר י ה ס ב ר

מוצע לחייב את שר הבריאות להתקין תקנות בדבר סימון אזהרה על גבי אריזות פיצוחים ונקניקיות, בנוגע לסכנת החנק שבמתן פיצוחים עם או בלי קליפה, ובמתן נקניקיות שלמות, לילדים מתחת לגיל 5. כן מוצע לחייב את השר להתקין תקנות בדבר הצבת שלטי אזהרה בנדרן במקומות הממכר של פיצוחים ונקניקיות שלא באריזה, וזגמות מקומות שבהם נמכרים פיצוחים בחפזות.

מדי שנה מאושפזים בבתי החולים בישראל ילדים מתחת לגיל 5 כתוצאה מבליעת חפצים, זאת מאחר והמנגנון המתאם בין בליעה לנשימה עדיין אינו מפותח דיו אצל ילדים בגיל זה, וסתימה בו עלולה לגרום לאי מעבר חמצן למוח, פגיעה העלולה להביא לנזק מוחי קשה ואף למוות.

אחוז גבוה ביותר ממקרי האשפוז הם בשל בליעה של פיצוחים, המתנפחים עקב הרטיבות וגורמים לחנק, ובגין נקניקיות שניתנו לפעוטות שלמות.

חברי הכנסת: אחמד טיבי, מוחמד מרבה, עסאם מחזל

* הצעת חוק מס' 861/פ: הועברה לוועדה ביום 1 באדר התשס"ד (3 במרס 2004).
1 רמ"ז, נוסח חדש 36, עמ' 750: ס"ח התשס"ד, עמ'...

הצעת חוק זכויות החולה (תיקון מס' 2) (איסור הפליה מחמת נטיה מינית), התשס"ד-2004*

1. בחוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996, בסעיף 4, במקום "ארץ מוצא" יבוא "ארץ מוצא"^א, תיקון סעיף 4 נטיה מינית".

ד ב ר י ה ס ב ר

מוצע להבהיר כי הסעיף אוסר גם על הפליה של מטופלים בשל נטיהם המינית.

קביעה דומה של איסור הפליה בשל נטיה מינית קיימת בחוקים אחרים כגון: חוק שחיין ההומומניות בעבודה, התשמ"ח-1998, חוק איסור הפליה במוצרים, בשירותים ובכניסה למקומות בידור ולמקומות ציבוריים, התשס"א-2000 וחוק חובת המכרזים, התשנ"ב-1992.

חוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996, קובע בסעיף 4 איסור על מטופלים להפלות בין מטופלים, וזו לשון סעיף 4 "איסור הפליה"

4. מטפל או מוסד רפואי לא יפלו בין מטופל למטופל מטעמי דת, גזע, מין, לאום, ארץ מוצא או מטעם אחר כיוצא באלה.

חברת הכנסת: זהבה גלאן

* הצעת חוק מס' 998/פ: הועברה לוועדה ביום 1 בטבת התשס"ד (31 בדצמבר 2003).
1 ס"ח התשנ"ו, עמ' 227: התשס"א, עמ' 60.

הצעת חוק חופשה שנתית (תיקון מס' 8), התשס"ד-2004*

1. בחוק חופשה שנתית, התשי"א-1951 (להלן - החוק העיקרי), בסעיף 3 -

(1) במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) אורך החופשה לכל שנת עבודה אצל מעביד אחד או במקום עבודה אחר הוא -

(1) במקום עבודה שבו עובדים 5 ימי עבודה בשבוע (בחוק זה - ימי עבודה בפועל):

(א) בעד כל אחת משתי השנים הראשונות - 10 ימי עבודה בפועל;

(ב) בעד כל אחת מהשנים השלישית והרביעית - 11 ימי עבודה בפועל;

(ג) בעד השנה החמישית - 12 ימי עבודה בפועל;

(ד) בעד כל אחת מהשנים הששית, השביעית והשמינית - 17 ימי עבודה בפועל;

(ה) בעד השנה התשיעית ואילך - יום נוסף לכל שנת עבודה עד 22 ימי עבודה בפועל;

(2) במקום עבודה שבו עובדים 6 ימי עבודה בשבוע:

(א) בעד כל אחת משתי השנים הראשונות - 12 ימי עבודה בפועל;

(ב) בעד כל אחת מהשנים השלישית והרביעית - 13 ימי עבודה בפועל;

(ג) בעד השנה החמישית - 14 ימי עבודה בפועל;

(ד) בעד כל אחת מהשנים הששית, השביעית והשמינית - 19 ימי עבודה בפועל;

(ה) בעד השנה התשיעית ואילך - יום נוסף לכל שנת עבודה עד 26 ימי עבודה בפועל.

אך שר התעשייה, המסחר והתעסוקה רשאי לקבוע, לעבודה מסוימת חופשה ארוכה מהקבוע בסעיף קטן (א), אם ראה צורך בכך מטעמים של בריאות העובד או של נסיבות העבודה.

ד ב ר י ה ס ב ר

(1) בעד כל אחת מ-4 השנים הראשונות - 14 יום;

(2) בעד השנה החמישית - 16 יום;

(3) בעד השנה הששית - 18 יום;

(4) בעד השנה השביעית - 21 יום;

(5) בעד השנה השמינית ואילך - יום נוסף לכל שנת עבודה עד לחופשה של 28 יום.

חוק חופשה שנתית, התשי"א-1951, מסדיר בסעיף 3 את משכה של החופשה השנתית שלה זכאי כל עובד לפי מספר שנות עבודתו אצל אותו המעביד.

סעיף קטן (א) שבו קובע לאמור:

"אורך החופשה

3. (א) אורך החופשה לכל שנת עבודה אצל מעביד אחד או במקום עבודה אחד הוא:

* הצעת חוק מס' 541/מ' הועברה לוועדה ביום כ' בטבת התשס"ד (14 בינואר 2004).
 1 ס"ח התשי"א, עמ' 234; התשס"ב, עמ' 95.

- (2) בסעיף קטן (ב) –
- (א) בפסקה (1) במקום "בסעיף-קטן (א)" יבוא "בסעיף קטן (א)(2)";
- (ב) בפסקה (2) במקום "שלפי סעיף-קטן (א)" יבוא "שלפי סעיף קטן (א)(2)";
- (3) בסעיף קטן (ג) –
- (א) בפסקה (1) במקום "בסעיף-קטן (א)" יבוא "בסעיף קטן (א)(2)";
- (ב) בפסקה (2) במקום "שלפי סעיף-קטן (א)" יבוא "שלפי סעיף קטן (א)(2)";
2. בסעיף 5 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א) –
- (1) ברישה, במקום "ואלה הימים שלא יובאו במנין ימי-החופשה:" יבוא "במנין ימי החופשה יובאו ימי עבודה בפועל בלבד, והם לא יכללו מועדים אלה:";
- (2) בפסקה (2), במקום "ימי-חג" יבוא "יום המנוחה השבועית וימי חג" והסיפה "להוציא ימי המנוחה השבועית" – תימחק;
- (3) אחרי פסקה (2) יבוא:
- "(ג2) ימים שמכח נהוג או הסכם אין העובד נוהג לעבוד בהם:";
3. בסעיף 7(א) לחוק העיקרי, במקום "שבעה ימי-חופשה לפחות" יבוא "חמישה ימי חופשה לפחות אם במקום העבודה עובדים 5 ימי עבודה בשבוע, ובמקום עבודה שבו עובדים 6 ימי עבודה בשבוע – ששה ימי חופשה לפחות";
4. בסעיף 8 לחוק העיקרי, במקום "שבעה ימים" יבוא "חמישה ימים, אם במקום העבודה עובדים 5 ימי עבודה בשבוע, ובמקום עבודה שבו עובדים 6 ימי עבודה בשבוע – ששה ימים לפחות";
5. בסעיף 9(ב) לחוק העיקרי, במקום "משבעה ימים" יבוא "חמישה ימים, אם במקום העבודה עובדים 5 ימי עבודה בשבוע, ובמקום עבודה שבו עובדים 6 ימי עבודה בשבוע – על חלקי חופשה של פחות מששה ימים";
6. בחוק עבודת הנוער, התשי"ג-1953, בסעיף 27, במקום סעיף קטן (א) יבוא:
- "(א) לגבי נער, אורך החופשה השנתית כאמור בחוק חופשה שנתית, התשי"א-1951, יהיה כמספר ימי העבודה בפועל שהיה זכאי לו כחופשה כאמור בסעיף 3(א) לאותו חוק, בצירוף 4 ימי עבודה בפועל";
7. תחילתו של חוק זה ביום א' בטבת התשס"ו (1 בינואר 2006).

תיקון סעיף 7

תיקון סעיף 8

תיקון סעיף 9

תיקון חוק עבודת הנוער

תחילה

ד ב ר י ה ס ב ר

וראות במיוחד, לאחר מעבר חלק ניכר מהעובדים במשק לשבוע עבודה בן 5 ימים, חלקם שלא במסגרת ההסכמים הקיבוציים.

מוצע לשנות את המינוח בחוק חופשה שנתית, ולנקוב במשך החופשה בימי עבודה בפועל, וזאת כדי לפשט ולהבהיר את דרך חישוב החופשה השנתית של העובדים: כן מוצע לקבוע הסדרים מיוחדים לגבי עובדים העובדים 6 ימים בשבוע ולגבי עובדים העובדים 5 ימים בשבוע.

חברי הכנסת: עמיר פרץ, דוד סל, אילנה בזק

אך שר העבודה רשאי לקבוע, בתקנות, לעבודה מסוימת חופשה ארוכה מזו, אם ראה צורך בכך מטעמים שבביאות העובד או שבנסיבות העבודה. בימי החופשה לא ייכללו אלא מנוחה שבועית אחת לכל שבעה ימי-חופשה.

החוק נוקב במשך החופשה בימים ולא בימי עבודה, ומינוח זה יוצר אי בהירות. בנוגע לימים שאותם יש להביא בחשבון במנין החופשה השנתית וגורם לאי בהירות ולאי

² ס"ח התשי"ג, עמ' 115.

הצעת חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות (תיקון מס' 2) (פטור מתשלום למופעי תרבות), התשס"ד-2004*

הוספת פרק ה'ו' 1. בחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח-1998, אחרי סעיף 19 יבוא:

פרק ה'ו': פטור מתשלום למופעי תרבות

19א. (א) אדם עם מוגבלות המרותק לכסא גלגלים אשר נזקק לשירותים של מלווה צמוד, זכאי לפטור מתשלום רמי כניסה בעד אחד משני הכרטיסים לכל אלה –

פטור
מתשלום
למופעי
תרבות

(1) תערוכות, מוזיאונים, מופעי תרבות, אמנות וספורט (בסעיף זה – מופעי תרבות) שבהם הקהל יושב במושבים, ובהנאי שהאדם עם מוגבלות כאמור אינו יושב במושב הקבוע במקום שבו מוצג המופע;

(2) למופעי תרבות שבהם הקהל אינו יושב במושבים.

(ב) הפטור בסעיף זה יחול על אדם עם מוגבלות כאמור בסעיף קטן (א), שבידו אישור שקבע שר הרווחה לענין זה.

ד ב ר י ה ס ב ר

מטעם לתקן את חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח-1998, ולקבוע כי אדם עם מוגבלות המרותק לכסא גלגלים, שבידו אישור שקבע שר הרווחה המאשר את היחידו זקוק למלווה צמוד, יהיה זכאי לפטור מתשלום עבור אחד הכרטיסים אם האדם עם המוגבלות אינו יושב במושב הקבוע לבאי האירוע במקום שבו מוצג אירוע התרבות (פסקה (1) של סעיף 19א המוצע) וכן יהיה פטור מתשלום עבור אחד הכרטיסים במופעי תרבות ותערוכות שבהם הקהל אינו יושב במושבים בנהלך אירוע התרבות (פסקה (2) של סעיף 19א המוצע).

סעיף 19 אדם עם מוגבלות המרותק לכסא גלגלים והזקוק למלווה צמוד, נדרש לשלם פעמיים. עבורו ובעבור מלווהו. בכניסתו לתערוכות, למוזיאונים ולמופעי תרבות וספורט.

זאת גם אם עקב מוגבלותו הוא אינו משתמש כלל במקום הישיבה באולם שבו נערך המופע אלא יושב בכסא גלגלים.

החובה לשלם עבור שני כרטיסים מהווה נטל כלכלי כבד הגורם לא אחת לאנשים עם מוגבלות שלא ללכת לתערוכות ולמופעים.

חברת הכנסת אריית נקד

* הצעת חוק מס' 1769/פ' הועברה לעדה ביום כ"ז בסיון התשס"ד (16 ביוני 2004).
* ס"ח התשנ"ח, עמ' 152; התשס"ד, עמ'...